Hukuk Bölümü 2005/88 E., 2005/108 K.

- 4634 S. ŞEKER KANUNU [Madde 11]
- 5326 S. KABAHATLER KANUNU [Madde 27]
- 5326 S. KABAHATLER KANUNU [Madde 2]
- 5326 S. KABAHATLER KANUNU [Madde 3]
- 5326 S. KABAHATLER KANUNU [Madde 16]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 14]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 27]

"İçtihat Metni"

Davacı: Amasya Şeker Fabrikası A.Ş.

Vekili: Av. S. A.

Davalı: Şeker Kurumu Başkanlığı

OLAY: Kurul kararı olmaksızın 40.309.000 Kg. C şekerinin yurt içinde satışını gerçekleştirdiği nedeniyle, Şeker Kurulu tarafından 4634 sayılı Şeker Kanunu'nun 11. maddesi uyarınca 59.806.463,30.-YTL. idari para cezası verildiği, 10.8.2005 tarihli yazı ile adıgeçen şirkete duyurulmuş; davacı şirket vekili, sözkonusu idari para cezasına ilişkin işlemin iptali istemiyle, 1.9.2005 gününde idare mahkemesinde dava açmıştır.

ANKARA 12. İDARE MAHKEMESİ; 19.9.2005 gün ve E:2005/1671, K:2005/845 sayı ile, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesine göre "kabahat" deyiminden kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 3. maddesinde, bu Kanunun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağının öngörüldüğü; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların idari para cezası ve idari tedbirlerden ibaret olduğunun, idari tedbirlerin ise, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğunun hükme bağlandığı; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan 27. maddesinin birinci fıkrasında, idari para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararlarına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği öngörülmüş olup, sözüedilen Kanun'un 1.6.2005 tarihinde yürürlüğe girdiği, anılan tarihten itibaren 5326 sayılı Yasada sayılanlar ile diğer yasalarda yeralan idari yaptırımlara karşı 19. maddesinde sayılan istisnalar haricinde sulh ceza mahkemesinde dava açılabileceği, 1.9.2005 tarihinde mahkeme kaydına giren dilekçe ile açılan davanın görüm ve çözümünde 5326 sayılı Yasa hükümlerine göre sulh ceza mahkemelerinin görevli olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, idari para cezasının kaldırılması istemiyle, 21.9.2005 gününde sulh ceza mahkemesinde itirazda bulunmuştur.

ANKARA 2. SULH CEZA MAHKEMESİ; 21.9.2005 gün ve E:2005/20 sayı ile, 4634 sayılı Şeker Kanunu'nun 11/10. maddesinde idari para cezalarına karşı tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceğini öngören hükmün yürürlükte bulunduğu, bu sebeple sırf itiraz konusu eylem için özel kanun ile konmuş olan bu hükme riayet edilmesinin esas olduğu, itiraz konusu eylemin 1.6.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nda tek tek sayılan kabahatler niteliğinde olmadığından talebin görev yönünden reddine, yedi gün içinde Nöbetçi Asliye Ceza Mahkemesi nezdinde itirazı kabil olmak üzere karar vermiştir.

Anılan Mahkeme kararına karşı yapılan itiraz üzerine ANKARA 8. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ; 30.9.2005 gün ve E:2005/193 Müt. sayı ile, 5326 Yasa'nın 3. maddesinde belirtilen diğer kanunlardaki kabahatler tabirinin içerisine 4634 sayılı Şeker Kanunu'nun da girdiği, bu duruma göre, sonradan yürürlüğe giren ve diğer yasalardaki kabahatler hakkında da uygulama getiren Kabahatler Yasasının, önceden yürürlüğe giren 4634 sayılı Şeker Kanunu'nun 11. maddesindeki idari para cezalarına ilişkin başvuru ve itirazla ilgili hükümlerini zımnen yürürlükten kaldırdığı, anılan Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen ayrık durumlar dışında kalan idari para cezası uygulamaları konusunda 27. maddeye göre sulh ceza mahkemelerine başvurulabileceği, sulh ceza mahkemelerinin kararlarına karşı (ne tür karar vermiş olursa olsun) itirazların 29. maddeye göre ağır ceza mahkemelerine yapılabileceğinin öngörüldüğü gerekçesiyle, Ankara 2. Sulh Ceza Mahkemesinin kararına yapılan itirazı incelemek üzere dosyanın Ankara Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesi için 2. Sulh Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir

ANKARA 7. AĞIR CEZA MAHKEMESİ; 18.10.2005 gün ve E:2005/434 D.İş, K:2005/434 Müt. sayı ile, "Amasya Şeker Fabrikası A.Ş. vekili Av.Sedat Aksakal tarafından idari yaptırım kararının kaldırılması talepli olarak 21/09/2005 tarihinde Ankara 2.Sulh Ceza Mahkemesine yapılan başvuru sonucu 21/09/2005 tarihinde idare mahkemesine müracaata muhtariyetine denilerek talebin görev yönünden reddine karar verilmiş ise de;

Evvelce Ankara 12. İdare Mahkemesinin 2005/1671 esas 2005/845 kararıyla aynı konuda Sulh Ceza Mahkemesinin görevli olduğu sonucuna varılarak davanın görev yönünden reddine karar vermiş olduğu görülmüştür.

Buna göre Adli Yargı Mahkemesi ile İdari Yargı Mahkemesi arasında olumsuz görev uyuşmazlığı bulunduğu anlaşılmakla görevli merciinin tayini için CMK 4 maddesi gereğince dosyanın UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA gönderilmesine,

Dosyanın geldiği yer olan Ankara 2.Sulh Ceza Mahkemesine gönderilmesine,

Dair, C.Savcısının mütalaasına aykırı ve kesin olarak" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE : Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Dr. Atalay ÖZDEMİR, M. Lütfü ÜÇKARDEŞLER, Serap AKSOYLU, Z. Nurhan YÜCEL, Abdullah ARSLAN'ın ve H. Hasan MUTLU'nun katılımlarıyla yapılan 21.11.2005 günlü toplantısında, Raportör- Savcı İsa YEĞENOĞLU'nun 2247 sayılı Yasada öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mustafa EKİNCİ ile Danıştay Savcısı Ahmet Yahya ÖZDEMİR'in başvurunun reddi gerektiğine ilişkin sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 14.maddesine göre; olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararın kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte; bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, hukuk uyuşmazlıklarında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir. Aynı Yasanın 27. maddesinde

ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmektedir.

Olayda, İdare Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının temyiz edilmeyerek kesinleşmesine karşılık, Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararı üzerine bu kararda işaret edilen Asliye Ceza Mahkemesinin "5326 sayılı Yasa'nın 29. maddesi uyarınca, idari para cezalarına karşı Sulh Ceza Mahkemesine yapılan itiraz sonucu, Sulh Ceza Mahkemesinin verdiği karara itirazın, Ağır Ceza Mahkemesine yapılması gerektiğinden, Ankara 2. Sulh Ceza Mahkemesinin kararına yapılan itirazı incelemek üzere, dosyanın Ankara Nöbetçi Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesi için 2. Sulh Ceza Mahkemesine gönderilmesine" yolundaki kararı üzerine itirazen önüne gelen dosyada Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesince "Buna göre Adli Yargı Mahkemesi ile İdari Yargı Mahkemesi arasında olumsuz görev uyuşmazlığı bulunduğu anlaşılmakla görevli merciinin tayini için CMK 4 maddesi gereğince dosyanın UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA gönderilmesine" denilmekle yetinildiği ve itiraz hakkında bir karar verilmediği anlaşılmış olup, ortada adli yargı yerine ait kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmadığından, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen "adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisi tarafından verilen kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararları olması" koşulu gerçekleşmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulu taşımayan başvurunun, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca reddi gerekmektedir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulu taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİNE, 21.11.2005 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.